

SZENTJÁNOSI CSABA

Békét kérő vers

A háború elpusztítja
a reggelt, az estét,
árván marad a nap,
a kutya is behúzódik
óljába,
a tankra hiába ugat,
a roncs városokból
elköltöznek a madarak,
kimondani is szörnyű...
a kéz, a láb...
ember nélkül marad,
pedig olyan szép lehetne
minden, mint Miskolctapolcán
a mi napunk,
gyerekek fagyiztak,
nem a veréstől, a nevetéstől
fájt az oldalunk,

a félelem sivatagában
mindent ellep, betakar
a homok,
jaj, Istenem, pedig a földön,
egymástól
lehetnénk boldogok,
annyian elhagyták
az országot, nincs kizárva,
hogymennyien
vannak bezárva,
asszonyom a hotel ablakában
az égre nézve,
René Magritte
békegalambját várja.